

statku ž-ckého do hodnostních tříd byli zařazeni, zůstal poměr jeho nezměněn.

Tím tedy, že statek v Ž. byl státem Čsl. převzat, a st-l na svém místě ponechán, nestal se ještě veřejným zaměstnancem republiky čsl. (srovnej i nál. tohoto soudu Boh. 3443 adm.).

Nezměnilo se tedy převzetím statku v Ž. státem ničeho na právní povaze služebního poměru st-lova k nynějšímu vlastníku statku toho, totiž státu; zůstal týmž, jaký byl k právnímu předchůdci čsl. státu, býv. arcivévodovi B.

Že by služební poměr st-lův k bývalému arcivévodovi byl býval poměrem veřejnoprávním, stížnost ani netvrdí. Z toho, co st-l ve stížnosti sám uvádí, je zřejmo, že poměr ten byl poměrem soukromoprávním, jehož obsah byl určen jmenovacím dekretem a statutem z 9. března 1894.

Jako soukromoprávní poměr nutno vzhledem k tomu, že, jak dovozeno, v poměru tom změny nenastalo, posuzovati i poměr st-lův ke státu čsl., a je proto výnos nař., jímž upravují se pensijní požitky st-lovy, pouhým prohlášením jedné strany poměru soukromoprávního vůči druhé straně poměru tohoto, není však rozhodnutím neb opatřením judikujícího úřadu. Na ochranu proti pouhému prohlášení strany není však možno dle § 2 zák. o ss dovolávati se nss-u, pročež bylo stížnost odmítnouti jako nepřipustnou.

č. 3996.

Zemědělství. — Urbarialisté (Slovensko): Příspěvky do fondu na strojená hnojiva, z majetku urbarialistického?

(Nález ze dne 7. října 1924 č. 17.071).

V ě c: Urbariální obec V. proti finančnímu ředitelství v Levoči o příspěvek do fondu na strojená hnojiva pro 1921.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Stěžující si urbariální obci byl předepsán na rok 1921 podle § 10 zák. ze 22. prosince 1920 č. 683 Sb. příspěvek 13.688 K do fondu pro opatření strojených hnojiv ze všech pozemků, které v katastru pozemkové daně jsou pro st-lku zapsány jako lesy, vinice a zahrady.

Proti tomuto předpisu podala si st-lka rekurs, v němž uplatňovala, že vichřicí v roce 1915 byly její lesy zničeny a dřevo z nich v roce 1916 prodáno, takže dle pravidelného hospodářského plánu žádného výnosu neskýtají, a že nelze příspěvek do fondu vyměřiti z pozemků takových.

Fin. řed. zamítlo tento rekurs z důvodu, že úleva zmíněného příspěvku byla zák. ze 13. července 1922 č. 233 Sb. povolena pouze pro rok 1922.

Stížnost do tohoto rozhodnutí vytýká nezákonnost, uvádějíc důvody v rekursu uplatňované.

Stížnost tuto shledal nss bezdůvodnou. Zákonem z 22. prosince 1920 č. 683 Sb. byl zřízen při min. zeměd. fond k opatření strojených

hnojiv v roce 1921 (§ 1), a bylo stanoveno v § 10, odst. 1, že vlastníci lesů, vinic a zahrad jsou povinni zaplatiti v roce 1921 a 1922 pro fond ten příspěvek, jehož výše se rovná v každém tomto roce dvojnásobnému ročnímu katastrálnímu čistému výnosu těchto pozemků; tento příspěvek nesmí činiti úhrnem méně než 30 K z každého ha. Šem 1 zák. z 13. července 1922 č. 233 Sb. byl dotyčný odst. 1 § 10 zák. č. 683 ex 1920 změněn takto: »Vlastníci lesů, vinic a zahrad jsou povinni zaplatiti v roce 1921 a 1922 pro fond příspěvek, jehož výše se rovná v každém tomto roce dvojnásobnému ročnímu katastrálnímu výnosu čistému těchto pozemků; od placení tohoto příspěvku pro rok 1922 osvobozeni jsou vlastníci lesů ve výměře do 20 ha, vinic do 5 ha a zahrad vůbec. Stejně osvobození náleží na Slovensku a v Podk. Rusi též podílníkům společných urbaniálních a komposesorálních lesů, pokud podíl toho kterého podílníka nepřesahuje spolu s jeho vlastním lesem, viničným a zahradním majetkem 20 ha výměry.«

Ze správních spisů jde na jevo, že stěžující si urbaniální obci náleží plošná výměra něco přes 912 ha a že obec ta skládá se z 256 podílníků. Ze spisů vychází také na jevo, že žal. úřad na rekurs strany pro rok 1922 poskytl osvobození od placení příspěvku právě podle poslední věty § 1 zák. z 13. července 1922 č. 233 Sb. Pro poskytnutí téhož osvobození pro rok 1921 neskýtá však předpis ten nijaké opory. Ze znění jak § 10 zák. z 22. prosince 1920 č. 683 Sb., tak i § 1 zák. z 13. července 1922 č. 233 Sb. vyplývá, že placením příspěvku do fondu pro strojená hnojiva jsou stíženi a povinni majitelé všech pozemků, které v katastru pozemkové daně byly v roce 1921 zapsány jako lesy, vinice a zahrady. Skutečnost, že st-lce náleží 912 ha pozemků, které jsou v katastru pozemkové daně zapsány jako lesy, vinice a zahrady, st-lka vůbec nepopírá, nýbrž tvrdí pouze, že dotčené pozemky neposkytují výnosu a proto jsou osvobozeny od příspěvků, resp. nejsou objektem této dávky. Pro tento názor však strana neuvedla nijakého zákonného ustanovení, nýbrž právě se jen dovolává předpisu cit. § 10, z jehož znění nelze však vůbec dovoditi, že by dávce podléhaly pouze pozemky, které poskytují nějaký výnos.

Stížnost není proto důvodnou, pročež ji bylo zamítnouti.

Č. 3997.

Administrativní řízení: Pouhá nezákonnost rozhodnutí nevedí tomu, aby rozhodnutí to — nebyvši včas přípustným opravným prostředkem naříkáno — vešlo v právní moc.

(Nález ze dne 8. října 1924 č. 17.069).

Prejudikatura: Boh. 1434 a j. adm.

Věc: Obec St. proti zemskému správnímu výboru v Praze stran odmítnutí odvolání pro opožděnost.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: — — — Po delším řízení vydala osk v N. rozhodnutí z 11. září 1923, ve kterém uvedla, že patrně dojde ke sporu mezi v-skou spořitelnou a obcí St. o zúročení vál. půjček rak. obcí svého času vy-